

**Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини (м. Умань, Україна)
Національний інститут економічних досліджень (м. Батумі, Грузія)
Міланський державний університет (м. Мілан, Італія)
Університет Неаполіс (м. Пафос, Кіпр)**

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ В ХХІ СТ.: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

**МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції**

18-19 травня 2017 року, м. Умань

**Умань
Видавець «Сочінський М. М.»
2017**

**Ministry of Education and Science of Ukraine
Educational and Research Institute of Economics and Business Education
Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University (Uman, Ukraine)
National Institute of Economic Research (Batumi, Georgia)
University of Milan (Milan, Italy)
Neapolis University of Pafos (Pafos, Cyprus)**

**THE ECONOMICS AND MANAGEMENT IN THE 21ST CENTURY:
CHALLENGES AND PERSPECTIVES OF THE DEVELOPMENT**

Materials of the International Scientific and Practical Conference

May 18-19, 2017, Uman

**Uman
Publisher “Sochinskyi M. M.”
2017**

УДК 33+005](06)
ББК 65я43
Е45

*Рекомендовано до друку Вченою радою Навчально-наукового
інституту економіки та бізнес-освіти
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 9 від 21 квітня 2017 року)*

Редакційна колегія:

Чирва О. Г., д. е. н., професор (*головний редактор*);
Білошкурський М. В., к. е. н., доцент;
Слатвінський М. А., к. е. н., доцент;
Чвертко Л. А., к. е. н., доцент.

Е45 Економіка та управління в ХХІ ст.: виклики та перспективи розвитку : матер. Міжнародної наук.-практ. конф., 18-19 травня 2017 р., м. Умань / за ред. д. е. н., проф. О. Г. Чирви. – Умань : Видавець «Сочінський М. М.», 2017. – 260 с.

ISBN 978-966-304-210-7

Збірник містить тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка та управління в ХХІ ст.: виклики та перспективи розвитку» (18-19 травня 2017 р.), що відбулася на базі Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Матеріали відображають результати досліджень учених, аспірантів та студентів з актуальних проблем розвитку національної економіки.

УДК 33+005](06)
ББК 65я43

ISBN 978-966-304-210-7

© Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини, 2017
© Автори тез, 2017

*Recommended for publication by the Academic Council of the Educational
and Research Institute of Economics and Business Education
Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University
(April 21, 2017)*

Editorial Board

Editor-in-Chief

Chyrva O. G. – D. Sc. in Economics, Professor

Associate Editors

Biloshkurskyi M. V. – Ph.D. in Economics, Associate Professor

Slatvinskyi M. A. – Ph.D. in Economics, Associate Professor

Chvertko L. A. – Ph.D. in Economics, Associate Professor

The economics and management in the 21st century: challenges and perspectives of the development : materials of international scientific and practical conference (Uman, May 18-19, 2017) / Chyrva, O. G. (ed.). – Uman : Publisher “Sochinskyi M. M.”, 2017. – 260 p.

ISBN 978-966-304-210-7

Materials of International scientific and practical conference “The economics and management in the 21st century: challenges and perspectives of the development” contain theses of reports of the conference members in fields: theoretical and practical basis of effective functioning of social and economic spheres, investment and innovation policy (priority branches, potential sources), the financial support of the economic growth on the national and international levels, accounting and analytical support of economic processes, marketing and management – modern philosophy of business, the intellectualization and optimization of business-processes, tourism and hospitality industry: the modern condition and perspectives of the development based on globalization.

Materials of conference are representing scientific results of scientists, professors of economic subjects, postgraduates and students.

UDC 33+005](06)

ISBN 978-966-304-210-7

© Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical
University, 2017

© Authors Thesis, 2017

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СФЕРИ	10
<i>Черевко О. В., Водяник Т. В.</i>	
ФАКТОРИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	10
<i>Бондарук О. С.</i>	
СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ	14
<i>Гарник О. А.</i>	
СОЦІАЛЬНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ	16
<i>Корнієнко Т. О.</i>	
ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПРОДУКЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	20
<i>Король І. В.</i>	
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦІНОУТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ	22
<i>Максимук Лариса, Левонюк Лариса</i>	
НЕКОТОРЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ РАБОТЫ СТУДЕНТОВ-ВОЛОНТЕРОВ ДЛЯ СОПРОВОЖДЕНИЯ МЕЖДУНАРОДНЫХ МЕРОПРИЯТИЙ	24
<i>Миколайко В. П., Миколайко І. І.</i>	
ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОЩУВАННЯ НАСІННЯ ЦИКОРІЮ КОРЕНЕПЛІДНОГО У БОГАРНИХ УМОВАХ	27
<i>Мірзоахмедов Фахріддін, Назрізода Саїдрахмон, Ястремський Олександр</i>	
ДОДАНА ВАРТІСТЬ У КРАЇНАХ ПОЯСУ ВЕЛИКОГО ШОВКОВОГО ШЛЯХУ	31
<i>Павлов О. І., Самофатова В. А.</i>	
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ РЕГІОНУ	34
<i>Пачева Н. О.</i>	
ДОВІРА – ПОЗАЕКОНОМІЧНИЙ, СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ІНСТИТУТ	37
<i>Петренко П. С.</i>	
СИТУАЦІЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ І АНАЛІЗУ: СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ Є НАЙВАЖЛИВІШОЮ ЧАСТИНОЮ ПРОЦЕСУ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ	40
<i>Підлісний Є. В.</i>	
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ	43

<i>Стойка В. О., Стойка С. О., Баланова Т. В.</i>	
ЕНЕРГОЕФЕКТИВНІСТЬ – ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	46
<i>Стрембіцька Л. Л.</i>	
ТІНЬОВИЙ РИНОК ПРАЦІ ЯК ЧИННИК ЗАГРОЗ ЕКОНОМІЧНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ	48
<i>Шевченко І. Ю.</i>	
ПРОВІДНІ АВТОВИРОБНИКИ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В КОНТЕКСТІ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	51
СЕКЦІЯ 2. ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА (ПРІОРИТЕТНІ ГАЛУЗІ, ПОТЕНЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА)	55
<i>Katamadze D. Sh.</i>	
INVESTMENT ENVIRONMENT OF GEORGIA AND ITS WAYS OF IMPROVEMENT	55
<i>Байрамов Ешгін Алі Огли, Павліций Даріуш Олесь</i>	
НАПРЯМИ ПОКРАЩЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО СЕРЕДОВИЩА В УКРАЇНІ	58
<i>Богашко О. Л.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМНОГО ВПЛИВУ РЕГІОНІВ І КЛАСТЕРІВ НА ІННОВАЦІЙНУ ЕКОНОМІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ	61
<i>Гожуловський С. С., Чорна Т. М.</i>	
АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЛІТАКОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ	63
<i>Доуртмес П. О.</i>	
ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	66
<i>Карзун І. Г.</i>	
НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	69
<i>Колотуха С. М., Панищанна Л. М.</i>	
ПРОБЛЕМИ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В АГРОСЕКТОРІ УКРАЇНИ	72
<i>Савченко В. Ф., Козлянченко О. М.</i>	
АКТИВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАШИНОБУДУВАННЯ НА ОСНОВІ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ ...	76
<i>Шиманська О. В., Булах І. І.</i>	
АДАПТАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІННОВАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ ДО УМОВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ПІДВИЩЕННЯ ЇЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ	80

СЕКЦІЯ 3. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ ТА МІЖНАРОДНОМУ РІВНЯХ83

Баланда А.Л.

СЕРЕДНЬОСТРОКОВЕ БЮДЖЕТНЕ ПЛАНУВАННЯ: ОСНОВНІ ЧИННИКИ ТА ФАКТОРИ83

Білошкурський М. В.

РЕЗУЛЬТАТИ СТРЕС-ТЕСТУВАННЯ У ФІНАНСОВОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ ВІТЧИЗНЯНИХ БАНКІВ86

Бондарук Т. Г.

БЮДЖЕТНА СТРАТЕГІЯ В СИСТЕМІ БЮДЖЕТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ89

Боровик П. М., Свірідова А. В., Сліпченко В.В.

ПРИНЦИПИ ОПОДАТКУВАННЯ ЯК ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ ПОДАТКОВИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ92

Мігус І. П., Коваль Я. С.

КОМПЛАЄНС-РИЗИКИ В АНТИКРИЗОВОМУ УПРАВЛІННІ У БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВАХ УКРАЇНИ95

Панадій Т. В., Панадій Л. О.

ЕФЕКТИВНА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ99

Слатвінський М. А.

ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВ В ІНВЕСТИЦІЙНІЙ СФЕРІ101

Станіславчук Н. О.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ БАНКІВСЬКОЮ УСТАНОВОЮ105

Сус Т. Й.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ І МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ СФЕРИ107

Чвертко Л. А.

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ110

Ящук Т. А.

НАПРЯМИ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ113

Алтухова В. М.

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ СУТНОСТІ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ117

СЕКЦІЯ 4. ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ119

Андрієнко М. В., Шако В. С.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ
МОНІТОРИНГУ ДОВКІЛЛЯ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ119

Бержанір І. А.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З СУБ'ЄКТАМИ
ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ122

Бовкун О. А.

МЕТОДОЛОГІЯ АУДИТУ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ
СФЕРИ125

Демченко Т. А.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ НА
ПІДПРИЄМСТВІ128

Дем'янишина О. А.

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ, ОПОДАТКУВАННЯ ТА
ЗВІТНОСТІ НА МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВАХ131

Задачіна М. П., Король Н. О., Волинець В. І.

АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ «УПРАВЛІННЯ
ТОРГІВЛЕЮ ДЛЯ УКРАЇНИ»134

Западнюк Ю. В., Пилявець В. М.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ТА НАПРЯМИ ЇХ
УДОСКОНАЛЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ136

Манзик Ж. В.

СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОГНОЗУВАННЯ139

Мискін Ю. І.

СУТНІСТЬ ОБЛІКОВО-ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ
ДІЯЛЬНІСТЮ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ТА ЙОГО
АВТОМАТИЗАЦІЇ141

Михайловина С. О.

НЕОБХІДНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ АУДИТУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА144

Озерова О. Г.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ АВТОМОБІЛЬНИХ ШИН146

Петренко Г. О., Пилявець В. В.

ГРОШОВИЙ ОБІГ В СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО ПРАВА ТА ПРОБЛЕМИ
ЙОГО ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ149

Пилявець І. М.

ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ ПРОЦЕСУ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ
РОСЛИННИЦТВА В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АПК152

Пилявець В. М.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДІВ СТРАТЕГІЧНОГО АНАЛІЗУ В ДІЯЛЬНІСТЬ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ156

Ясинецька В. П., Пилявець В. М.

ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА159

СЕКЦІЯ 5. МАРКЕТИНГ ТА МЕНЕДЖМЕНТ – СУЧАСНА ФІЛОСОФІЯ БІЗНЕСУ162

Katamadze G. Sh.

MARKETING DEVELOPMENT PROBLEMS IN GEORGIA162

Барвінок М. В.

МАРКЕТИНГ ЯК ФІЛОСОФІЯ БІЗНЕСУ165

Білошкурська Н. В.

ОСОБЛИВОСТІ ЛОГІСТИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ КЛІЄНТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ168

Бойко М. В.

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ МАРКЕТИНГУ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ171

Бондарук І. С.

РЕГІОНАЛЬНА ПОЛІТИКА СПРИЯННЯ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ174

Вихор М. В.

СТРАТЕГІЧНА ГНУЧКІСТЬ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ177

Гарматюк О. В.

ВИКОРИСТАННЯ ПРИХОВАНОЇ РЕКЛАМИ ЯК ЗАСОБУ СТИМУЛЮВАННЯ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ180

Ковальчук Т. Г.

ЕФЕКТИВНА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ОСНОВНИЙ ЧИННИК СТВОРЕННЯ СПРИЯТЛИВИХ УМОВ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВИЙ ПРОСТІР182

Коган Н. Ю.

ВПЛИВ МОРАТОРІЮ НА ФОРМУВАННЯ ТА СТАН РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ185

Олійник К. А.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ В УПРАВЛІННІ КОМУНІКАЦІЯМИ ОРГАНІЗАЦІЇ188

Подзігун С. М.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ190

Соковніна Д. М.

НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕТИНГОВОГО КОМПЛЕКСУ ПІДПРИЄМСТВА193

Танасійчук Ю. В.

КОНЦЕПЦІЇ МАРКЕТИНГУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ТЕНДЕНЦІЇ ЙОГО РОЗВИТКУ196

СЕКЦІЯ 6. ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЯ ТА ОПТИМІЗАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ198

Бейкитова Альбина, Карбаева Шолпан

ОБЩАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОБУЧАЮЩИХСЯ198

Джабнидзе Нато, Месхидзе Ия

РОЛЬ ГОСУДАРСТВА В ПРОЦЕССЕ СОЗДАНИЯ И ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ БИЗНЕС-СРЕДЫ В ГРУЗИИ200

Wojciech Welskop

ACTION LEARNING AS DIALOGUE EDUCATIONAL TECHNOLOGY204

Ивлева Надежда

СОСТОЯНИЕ ВНЕДРЕНИЯ В ОБРАЗОВАНИЕ КАЗАХСТАНА ДУАЛЬНОЙ СИСТЕМЫ ОБУЧЕНИЯ.....206

Костюніна А. М., Гіра В. П., Сита Є. М.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА208

Омельченко В. О.

ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ ХАРЧОВИХ ПІДПРИЄМСТВ211

Осадченко І. І.

МЕТОД КЕЙС-СТАДІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ВИЩОЇ ШКОЛИ: ГЕНЕЗА ЗАСТОСУВАННЯ214

Кірдан О. П.

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА ЗБАЛАНСОВАНOSTІ ІНТЕРЕСІВ УЧАСНИКІВ АГРАРНОГО РИНКУ217

Чирва О. Г.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ219

Шульга В. І.

НЕБЕЗПЕКА ВПЛИВУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ОСОБИСТІСТЬ222

СЕКЦІЯ 7. ТУРИЗМ ТА ІНДУСТРІЯ ГОСТИННОСТІ: СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	226
<i>Бербец Т. М.</i>	
ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ В ГАЛУЗІ ОРГАНІЗАЦІЇ ГРОМАДСЬКОГО ХАРЧУВАННЯ	226
<i>Кирилюк І. М.</i>	
СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	230
<i>Кравченко Л. В.</i>	
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ	233
<i>Литвин О. В.</i>	
ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДИТЯЧОГО ТА МОЛОДІЖНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	235
<i>Осьмьоркіна Н. М.</i>	
СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	237
<i>Побережець Н. Б., Гребенюк А. Ю.</i>	
НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ	239
<i>Поворознюк І. М.</i>	
ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ УКРАЇНИ	242
<i>Слатвінська Л. А.</i>	
ОРГАНІЗАЦІЯ ЕКСКУРСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ЕКОНОМІЧНИЙ ВЕКТОР ...	244
<i>Смирнов І. Г.</i>	
ЛОГІСТИЧНИЙ ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНИХ ТЕРИТОРІЙ	247
<i>Смірнова Л. Є., Гришина Н. В.</i>	
ТУРИСТИЧНИЙ КЛАСТЕР – ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ РЕГІОНУ	250
<i>Транченко Л. В., Кожухівська Р. Б.</i>	
ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ НА ТУРИСТИЧНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	252
<i>Чирва Г. М.</i>	
ЗМІСТ ТА СТРУКТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕНЕДЖЕРА ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ	255

2. Олійник А. Д. Методологічні основи формування інноваційних кластерних структур // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону: науковий збірник / [За ред. І. Г. Ткачук]. – Івано-Франківськ : Вид-во Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2009. – Вип. 5. – Т. 1. – С. 210–217.

Гожуловський С. С.,

студент;

Чорна Т.М.,

к. т. н., доцент,

Університет державної фіскальної служби України (м. Ірпінь)

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЛІТАКОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ

Важливим фактором забезпечення конкурентоспроможності держави на світових ринках є її інвестиційна привабливість. Інвестування значною мірою впливає на вирішення соціально-економічних проблем, з якими стикається будь-яка країна. Наразі в Україні потребує негайного вирішення проблема низького рівня капіталовкладень та відсутності припливу інвестицій.

Для України ключовим чинником підвищення конкурентоспроможності національної економіки може стати авіабудівна промисловість. Сучасний авіаринок є досить насиченим, конкурентну боротьбу на ньому ведуть не окремі компанії, а авіаційні держави. Таким чином, набуває актуальності проблема аналізу сучасного стану інвестиційної привабливості авіабудівної промисловості України, визначення проблем та перспектив розвитку галузі.

Наразі в промисловість надходить найбільший обсяг інвестицій. Так, у 2016 р. частка інвестицій в даний сектор становила 33,6% внутрішніх та 29,4% іноземних інвестицій в економіку [2]. Проте, це пояснюється ефектом масштабу, а не реальною привабливістю галузі для інвесторів.

Машинобудування є основою розвитку будь-якої країни, оскільки дана галузь відіграє важливу роль в прискоренні науково-технічного прогресу, забезпечує засобами виробництва інші галузі економіки, сприяючи оновленню та накопиченню капіталу. Крім того, машинобудування – це одна з провідних галузей, яка за вартістю продукції, інвестиційною привабливістю та кількістю зайнятих посідає перше місце у структурі світової промисловості [7].

Авіаційна галузь належить до стратегічно важливих секторів економіки. Україна входить до числа 9 країн світу, що мають власне виробництво літаків повного циклу [5]. Важливість розвитку авіабудування в Україні обумовлюється значною ємністю світового ринку та необхідністю оновлення

авіапарків. Крім того, розвиток авіаційної галузі України має важливе соціальне значення для економіки (розвиток суміжних галузей, інфраструктури, збільшення робочих місць тощо). За останні роки в Україні розроблено та сертифіковано декілька зразків техніки цивільної авіації, які є цілком конкурентоспроможними на світовому ринку (АН-148 та АН-158) [3].

Станом на початок 2017 р. в Україні функціонує 41 організація, що має Сертифікат розробника авіаційної техніки, а також 34 організації, що мають діючий Сертифікат схвалення виробництва авіаційної техніки [6], найвідоміші з яких – ДП «Антонов», Харківське державне авіаційно-виробниче підприємство (ХДАВП), ДП «Завод 410 ЦА», ПрАТ «Мотор Січ», ДП «Одеський авіаційний завод» та ін. В Україні розробляються та виготовляються літаки транспортної категорії, легкі, дуже легкі та надлегкі літаки, вертольоти транспортної категорії, легкі вертольоти, теплові аеростати, мотодельтаплани, пароплани тощо. Крім вищезазначених підприємств в Україні сьогодні функціонує ряд компаній авіабудівної галузі, які виробляють надлегкі літаки, авіаційні двигуни, комплектуючі, а також надають сервісні, ремонтні послуги техніки тощо. Основними ринками збуту української продукції є країни СНД, Індія, Ірак, Іран, Лівія, Єгипет, Туреччина, Куба та інші країни.

Економічний стан машинобудування та промисловості України багато в чому залежить від кон'юнктури зовнішніх ринків. Нестабільні показники відновлення ділової активності та економіки в ряді країн, які є основними споживачами української продукції, залишаються ключовими факторами, які негативно впливають на галузь авіабудування.

За останні 12 років в Україні було виготовлено всього 50 літаків [5], що дозволяє зробити висновки про низьку ефективність та рентабельність літакобудування в Україні. За оцінками фахівців [3], для налагодження нормального виробничого, фінансового та операційного циклів, зниження витрат на виробництво одиниці продукції вітчизняна авіабудівна галузь повинна виробляти не менше 20 літаків на рік, тоді як у 2002-2013 рр. в Україні щороку вироблялось лише 3-7 літаків. Для прикладу, світові лідери у галузі авіабудування здатні передавати замовникам від 350 до 500 одиниць готової продукції на рік.

Вітчизняна літакобудівна галузь довгий час залишається у системному кризовому стані, спостерігається зниження науково-технічного та технологічного потенціалу, зростає науково-технологічна відсталість від розвинених держав [1].

Наразі, не зважаючи на значний досвід України в проектуванні та виробництві літаків, розвиток дослідницького й технологічного потенціалу

поступово сповільнюється, що в першу чергу, пов'язано з недостатнім інвестуванням.

Таким чином, основними конкурентними перевагами українського авіабудування України є: тривала присутність у галузі, наявність кваліфікованих кадрів, відносно низькі витрати. Разом з тим, існує низка недоліків, зокрема серед яких можна виокремити:

- застарілі методи управління й недосконала закрита політика інвестування внаслідок залежності від держави;
- фінансові проблеми та неспроможність забезпечити глобальні післяпродажні послуги;
- незначний розмір внутрішнього ринку;
- недостатній обсяг послуг з технічного обслуговування й ремонту після продажу літаків;
- невелика частка молодих фахівців, відтік спеціалістів;
- обмежене фінансування на стадії розробки;
- відсутність власного виробництва важливих комплектуючих;
- значний термін підготовки моделей літаків до серійного випуску, що може призвести навіть до їх морального старіння ще до початку випуску тощо.

Підсумовуючи викладене, варто зазначити, що авіабудування України має вагомий потенціал для його подальшого розвитку, проте існує низка суттєвих факторів, що призводять до уповільнення темпів зростання вітчизняного авіаційного комплексу. Розвиток авіаційної галузі України потребує значних коштів як з державного бюджету, так і зарубіжних капіталовкладень.

Активізація інвестиційних процесів у галузі авіабудування забезпечить впровадження досягнень науково-технічного прогресу, дасть змогу зменшити витрати на всіх виробничих стадіях, вдосконалити організацію виробництва і праці, мінімізувати витрати робочої сили та витрати на імпортування комплектуючих частин і необхідних матеріалів для авіазаводів. Наразі держава не в змозі забезпечити виділення обсягу коштів, необхідного для нормальної роботи авіабудівного комплексу, тому питання залучення прямих інвестицій в дану галузь наразі набуло особливої актуальності.

Список використаних джерел

1. Геєць І.О., Слюсаренко Ю.С. Оцінка та стратегічні напрямки розвитку авіабудування України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://jrn1.nau.edu.ua/index.php/SR/article/view/6711/7490>
2. Інвестиції-2016: повільне, але оптимістичне зростання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dia.dp.gov.ua/investici%D1%97-2016-povilne-ale-optimistichne-zrostannya/>

3. Калиновський А.О. Тенденції та стратегії розвитку авіаційної галузі України / А.О. Калиновський, Н.І.Горбаль, Н.Л. Калиновська // Бізнес-інформ. – 2016. – № 8. – С. 88-94
4. Лабунець О.О. Вплив інвестицій на розвиток машинобудівної галузі України / О.О. Лабунець, А.Б. Грушевицька // Вісник Хмельницького національного університету. – 2016. – № 5. – Том 1. – С. 105-109
5. Огляд авіабудівної галузі України за I півріччя 2014 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.credit-rating.ua/img/st_img/AS/2014/10.10.2014/AVIA_CR_I_pol_2014.pdf
6. Офіційний портал Державної авіаційної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.avia.gov.ua/documents/Lotna-pridatn/aviazagpriz/documents/Lotna-pridatn/sertifikaciya-tipu/23500.html>
7. Свеженцев О.О. Перспективи розвитку машинобудівної галузі України: формування нової концепції промислової політики / Управління розвитком. – 2016. – № 2 (184). – С. 12-19

Доуртмес П. О.,
аспірант,

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»

ТЕОРЕТИЧНІ ПИТАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Інвестиційно-інноваційна діяльність – основа розвитку підприємств. Практичне впровадження інновацій, визначення доцільності їх інвестування та пошук інвестиційних джерел є складними завданнями, які вимагають сучасного розуміння на основі подальшого дослідження їх сутності та особливостей прояву. Тому доцільним є уточнення розуміння та визначення основних понять категоріального апарату як інвестиційної, так й інноваційної діяльності підприємств.

В економічній літературі є значна кількість визначень поняття «інвестиції» [6; 9], аналіз яких дозволив відзначити те, що дослідники недостатньо уваги приділяють інноваційній спрямованості інвестицій. Тому на основі аналізу основних існуючих визначень цього поняття та їх узагальнено здійснено уточнення терміну «інвестиції», які запропоновано визначати як фінансові, майнові, інтелектуальні ресурси, використання яких забезпечує безперервність життєдіяльності підприємства у відповідності з результатами його господарювання, цілями та можливостями у коротко- та довгостроковому періоді з переважною спрямованістю на інноваційний вектор розвитку. Відмінністю та перевагою запропонованого визначення є: комплексність і необмеженість природи і предмету інвестування, урахування як коротко, так і довгострокового періоду, а головне – забезпеченість інноваційної підтримки та безпосереднього зв'язку з інноваційною діяльністю.